

Vážené čtenářky a čtenáři našeho zpravodaje,

připravili jsme pro Vás první číslo v novém roce a doufáme, že to pro Vás bude opět zajímavé počtení se spoustou inspirace pro další činnost. Ano, opravdu se není za co stydět, právě naopak! Naše bohaté aktivity určené především dětem a mládeži jsou nadějí do budoucna.

Letošní rok je obzvláště významný pro členy Kolpingova díla na celém světě. Slavíme totiž 200 let od narození našeho zakladatele blahoslaveného Adolpha Kolpinga (*8.12.1813 +4.12.1865). Jeho osobu a dílo si budeme letos při mnoha příležitostech ještě intenzivněji připomínat a nejenak tomu

bude také na stránkách našeho zpravodaje. Právě k tomuto roku bylo Mezinárodním Kolpingovým dílem vytvořeno speciální „jubilejní“ logo s motem „Historie s budoucností“.

Před nedávnem jsem objevil zajímavé dobové dokumenty, pojednávající o Adolphu Kolpingovi, o jím zakládaných Jednotách katolických tovaryšů (JKT), o založení JKT v Praze a mnoho dalších informací spojených s počátky působení tohoto velkého sociálního reformátora. Dnes tedy otiskujeme první část životopisu Adolpha Kolpinga psaného dobovým slohem z počátku minulého století. Text byl součástí Jubilejního pamětního spisu o činnosti Jednoty katolických tovaryšů v Praze, vydaného u příležitosti oslav 50.let činnosti (1852-1902). Jde o mnohdy úsměvnou formou psané texty, z nichž je však i dnes cítit opravdovost a poctivý úmysl našich předchůdců, kteří se chopili Kolpingových myšlenek.

Zajímavé počtení Vám všem přeje
Michael Kubík

OBSAH

Úvodník	1
Novinky z Prahy	2
KR Velká Bíteš Zimní královna	3
Mezinárodní workshop v Brašově	4
Tříkrálová sbírka KR Štítary	5
Sbírka pro Afriku	5
Mezinárodní setkání mládeže	6 - 7
Životopis Adolpha Kolpinga	8 - 9
Nadcházející akce	8

Novinky z Kolpingovy rodiny v Praze

Vánoce
v
Azylovém domě

Několik členů (5) Kolpingovy rodiny Praha 8 se na konci roku 2012 zúčastnilo setkání se spřátelenou diecí Kolping Dresden-Meissen v Lužici, jehož podstatnou částí byl seminář o Kolpingu a základních zásadách členství, činnosti a práce v Kolpingově díle, který vedl Hubert Tintelott, bývalý generální sekretář. Seminář byl velmi živý a pro naši práci i velmi podnětný. Výroční den Adolfa Kolpinga jsme využili k tomu, abychom seznámili naše členy s připravovaným českým vydáním knihy Christiana Feldmana: Adolf Kolping-život naplněný solidaritou. Náš azylový dům ukončil zimní sezonu roku 2012 pozváním matek a dětí na tradiční předvánoční slavnosti:

Mikulášskou nadílku, kterou pro naše děti jako každoročně připravil hotel Jurys Inn a ještě druhou nadílku ve farním centru.

Starobohnické vánoční těšení, které pořádá naše bohnická farnost spolu s Městskou částí Praha 8, jehož součástí je kulturní program plný hudby, divadla a tanečků, kde tradičně vystupují i naše matky s dětmi a také vánoční trh, kde měla prodejní stánek vedle jiných neziskovek i naše Kolpingova rodina

Počátek roku byl naopak ve znamení vzdělávání pro ubytované matky:

Interaktivní přednáška o syndromu zanedbávaného a týraného dítěte ve spolupráci s dětským krizovým centrem

Víkendový pobyt matek s dětmi v pohodlném hotelu v Říčanech, vyplněný přednáškami a besedami, ale i relaxací v bazénu a sauně, to vše na pozvání SAD (Sdružení azylových domů)

Zahájení 3-měsíčního PC kurzu pro matky z azylového domu

Děti byly pozvány se svými maminkami na masopustní maškarní zábavu do salesiánského centra v Kobylicích.

Jana Zemanová,
KR Praha 8

Nové webové stránky Rekreačního zařízení Vyhlídka

Rekreační zařízení Vyhlídka u obce Blansko má nové webové stránky. Zařízení slouží k rekreaci dětí, mládeže, rodin, k oslavám, školám v přírodě a také vzdělávacím akcím získalo v loňském roce finanční podporu od Ministerstva pro místní rozvoj ČR.

Díky ní vznikla na Vyhlídce informační kampaň o samotném rekreačním zařízení o Moravském krasu a zajímavých turistických místech této oblasti.

Webové stránky jsou nově graficky upravené, najdete snadněji potřebné informace, fotky, ceník, typy na výlety. Doufáme, že se Vám budou nové stránky líbit.

<http://www.vyhlidka-blansko.cz>

KR Velká Bíteš — Zimní královna

Letos jsme se v bítešské Kolpingově rodině po delší době opět rozhodli uspořádat minitábor, který se uskutečnil od 14.2 do 17.2. 2013 na faře ve Březí.

Na tuto víkendovou výpravu nás jel téměř plný počet, a to 28 dětí.

Po příjezdu, vybalení, seznámení, večeři a večerce, se nám s neuvěřitelně tajemným a zlým smíchem zjevila záhada Zimní Královny a rozbitým mocným zrcadlem.

Našli jsme Kaje, kterému spadl střep do oka, a Zimní Královna nám jej unesla do svého paláce. A tak, abychom smutné Gerdě pomohli Kaje najít, vydali jsme se na 4 denní cestu na Severní pól. Nebylo to však jednoduché, protože abychom se dostali do zimního paláce, museli

jsme navštívit sestry Sněhové královny, a to Jaro, Léto a Podzim. Abychom od nich dostali růži, jakožto propustku do dalšího období, museli jsme plnit úkoly.

Na jaře děti musely přijít na nelehkou hádanku a dle instrukcí a úkolů Jaro najít. V Létě děti plnily disciplíny letní olympiády- plavaly, jely dostihy, házely oštěpem (koštětem) a další.

No, a protože Podzim je největší malíř světa, musely děti malovat a vyrábět.

Ale i přes splnění těchto nelehkých úkolů, nás čekal stále jeden nejtěžší!

V růžích, co jsme dostali od sester Zimy, jsme našli ukryté části mapy, které, když jsme poskládali, tak jsme dostali mapu a v ní vyznačený Severní pól. A vydali jsme se na cestu. Přišli jsme až k místu, kde hlídal medvěd a v pozadí skládal zrcadlo omámený Kaj. Avšak, chyběli mu střepy, a tak jsme na nic nečekali a díky hře jsme všechny střepy posbírali a přinesli medvědovi, a ten zase Kajovi.

Ale stále jeden střep chyběl. Ale my jsme už tušili, že ten poslední střep má Kaj v oku. Poradili jsme mu, ať se Gerdě omluví za své zlé chování, které nastalo po vlétnutí střepu do jeho oka. A po splnění tohoto dobrého skutku, střep z oka vypadl. Ale to už přicházela s nám již známým zlým smíchem Zimní Královna a chtěla se zrcadla zmocnit. Avšak my jsme vzali Gerdinu brož, která byla darována z lásky od její maminky, a přitiskli ji Královně k srdci. Poslední střep jsme vložili do zrcadla až na faře a tím, že jsme lidé dobří, i zrcadlo se stalo dobrým.

Na závěr jsme spokojeně oslavili celý pobyt dobrým jídlem a pitím, hudbou a tancem a další den příjemně unavení odjeli domů.

Během minitábora jsme absolvovali dvě noční hry, jednu pro všechny děti a druhou- stezku odvahy- pro děti starší.

data v kostce:

počet dětí: 28

počet personálu (vedoucí, kuchaři): Vedoucích a asistentů bylo 10, kuchařky 2

věk dětí: 7 - 15 let.

Počet dní: 4

Nejoblíbenější hra- vypadá to, že se dětem líbila nejvíce letní olympiáda v zimě.

Nejlepší jídlo- Kuře

s rýží a knedlíky s meruňkami

Nejranější vstávání- 7:30, a

nebo vstávání na noční hru,

už v 0:30

Ladislav Koubek
předseda KR Velká Bíteš

*Autor textu:
Vít Zahradníček
KR Brno I.*

Workshop v rumunském Brašově Dobrovolnický management Aneb cesta tam a zase zpátky za 60 hodin

22. – 24. 11. 2012 se tři účastníci z ČR, Vít a Petra Zahradníčkovi a Martina Sedláčková, připojili v Brašově k dalším členům z Itálie, Německa, Polska, Maďarska a samozřejmě Rumunska, aby se díky kvalitní a přínosné mezinárodní akci pořádané KD Evropa něčemu novému přiučili na workshopu s tématem organizování dobrovolnictví.

Cesta byla strastiplná. Zkomplikovala se již v Hulíně, kde na tabuli v kolonce zpoždění naskočilo nejprve 5, vzápětí 30 a následně 40 minut, což v konečném důsledku znamenalo několik komplikací v mezinárodních spojích. Česká výprava se díky tomu podívala do dvou maďarských měst, kam by jinak v životě nezavítala. Szolnok a Békecsaba se pyšní postkomunistickým rázem a druhé jmenované město navíc památkem v podobě guillotiny upomínající na nevýhodnou trianonskou smlouvu z roku 1920, která okousala dřívějším Uhrám značně velká území.

Po peripetiích se čeští účastníci doharcovali až do Kolpingova centra Brašov. Po seznámení následovala prohlídka pamětihodností.

Druhý den ráno začala hlavní náplň workshopu. Vedoucí rozdělili účastníky do dvou skupin. Skupiny musely na papír namalovat postavu a napsat tři kategorie: znalosti, postoje a schopnosti, a k těmto pojemům měly přiřadit, čím by se měl pyšnit ideální dobrovolník a dobrovolník koordinátor. Pak výsledky své práce prezentovaly

před ostatními. Druhým úkolem bylo sehrát přijímací pohovor s budoucím dobrovolníkem. Tentokrát bylo skupin více. Jedna však byla specifická - německá. V průměru o něco starší účastníci chtěli hovořit jistěji, proto volili rodný jazyk a celá jejich vystoupení se musela překládat anglicky ostatním. Toto cvičení bylo hodnoceno skupinou pozorovatelů, kteří si všímali všeho. Otázky a odpovědi, atmosféry přijímacího řízení, řeči těla zúčastněných. Už při této aktivitě se ukázalo, že jeden Tyrolan není schopen nasadit na svůj poker face vlídnější výraz. „Ich habe Angst vor Franz,“ (Bojím se Franze) zaznělo z úst polské dobrovolnice, což ale rozjasnilo tváře všech okolo. Třetí úkol byl nejtěžší. Dvě skupiny obdržely míčky a měly se během hodiny naučit žonglovat. Skupiny trénovaly odděleně, což mělo svůj později odhalený důvod. Žonglovat s dvěma míčky by šlo, ale se třemi? Na této aktivitě organizátoři ilustrovali, že dobrovolníci potřebují podporu a vedení, jak se také stalo v případě skupiny, již bylo promítnuto instruktážní video. Druhá skupina vyšla z úkolu frustrovaná, protože žádnou radu nedostala. Posledním úkolem bylo vymyslet plán mezinárodního dne dobrovolníků KD. Každá skupina úkol pojala po svém. Hledalo se vhodné období i aktivity. A návrhy? Pestrý kulturní den, snaha získat nadšené dobrovolníky a veřejnost pro místní projekty nebo návrh uvařit a sesbírat oblečení pro bezdomovce a upo-

zornit tak na jejich vzrůstající počet a nepředstavitelnou životní situaci.

Dost bylo teorie. Večer se nesl v duchu návštěvy místního dobrovolnického centra, které reprezentovali dva mladí entuziasté, jež se chtěli podělit o své zkušenosti.

Jedním z příkladů jejich činnosti může být 30 m dlouhý had sestávající z plastů vylovených ze zaneřádně říčky, který vzbudil tím, jak hrkal po brašovských dlažbách, pozornost obyvatel. Z celého dne pak vyvstala otázka: Co dělat, aby dobrovolník nebyl „easy come and easy go“? (snadno přijde a snadno odejde). Odměnou za nelehké úkoly a zápolení s cizími jazyky byla úžasná rumunská strava, zejména v páteční večer, doplněná folklórem.

Sobota, 24. listopadu, se nesla v duchu evaluace, předávání dáreků a neočekávaného výletu na známý rumunský, údajně drákulovský, hrad Bran (původně byl přislíben hrad Peleš, sídlo bývalého diktátora Ceauceska a jeho Securitate). A pak už „jen“ cesta domů. Nebyla přímá, ale na rozdíl od té do Rumunska vyšla podle plánu, který ji měl zpestřit. A tak se také stalo. Zpáteční cesta byla obohacena o zhlédnutí opevněného kláštera v Prejmeru, noční vycházku po osvětlené Sighisoare, noc strávenou v pohodlném lůžkovém vagónu a třešničku na dortu zahrnující koupele a sauny budapeštských termálů.

Tříkrálová sbírka KR Štítary

Tříkrálovou sbírku v Duchcově jsme ve spolupráci s charitou Znojmo, Most a také s městem Duchcov pořádali již po čtvrté. Přestože autobus z Vranova vyjížděl asi v 5 hodin ráno, byl plný, což nás velmi potěšilo.

Po příjezdu do naší družební farnosti Jeníkov se koledníci převlékli do tříkrálových kostýmů, někteří se namaskovali jako „černý Baltazar“ a spolu s místními se vydal autobus plný králů do Duchcova od Jeníkova jen pár kilometrů vzdáleného. Předem už byly domluvené sektory a skupiny králů, které do nich patřili. Veličenstva postupně vysedala do příslušných sektorů a začala koledovat. Již od začátku, kdy jsme začali s Duchcovskou sbírkou (před 3 lety) se k nám přidávaly místní děti. Letos po domluvě se školami už na nás čekalo připraveno na sbírku asi 15 adeptů na krále! I oni se tedy navlékli do kostýmů a koleda mohla začít. Nešlo nám jen o získání finanční hotovosti na dobré dílo charity, ale také o to, udělat lidem radost a přinést jim poselství o narozeném Králi světa. Koledníků z Moravy, Duchcova a Jeníkova bylo celkem více než 100, za což jim patří náš velký vděk.

Na dveře domů a bytů jsme psali známá písmena K + M + B, což ve skutečnosti znamená Christus mansionem benedicat (Kristus ať požehná tento dům). Většina byla za tříkrálovou návštěvu ráda, včetně paci-

entů v nemocnici. Dojemně bylo setkání s jednou pacientkou, která velmi litovala, že nám nemá co dát. Snažili jsme se ji ujistit, že to nevadí, že může pomoci třeba jinde a jindy. Další zajímavý zážitek mám, když po sbírce v Duchcově koledníci odjeli ještě pomoci se sbírkou do obce Oldřichov. Tam naše skupinka došla k nádhernému domu v krásně upravené zahradě. Hned na první pohled bylo vidět, že zde žijí bohatí lidé, a jak to tak často bývá, v takových objektech bývají dveře často pro koledníky zavřené. Ale ne vždy! Tak u toho domu zvoním v očekávání, jak to tady bude... Přesto, že vchod do domu byl od zvonku dost daleko a začínalo pršet a foukal ostrý vítr, vyšla paní ve středním věku a bez řečí nám podala smotek, ve kterém byla světe div se, celá tisícovka! Děkovala jsem za tuto velikou štědrost jak dárkyni tak Pánu Bohu.

V rámci soutěže „Nakresli tři krále“ děti nosili moravským koledníkům své výtvary, které byly později vyhodnoceny a výherci slavnostně oceněni. Tím byla ukončena letošní tříkrálová sbírka v Duchcově. Těším se na další rok a doufám, že místních přibude ještě víc a postupně nebude naše pomoc potřeba a třeba se připravíme zase na jiné místo, kam králové ještě nevstoupili.

Všem koledníkům, organizátorům a dárčům upřímně Pán Bůh zaplat!

Pokud byste se s námi chtěli příští rok vypravit také a podívat se, jak se žije v družební farnosti Jeníkov, budete vítáni. Info:

magdalena.jirova@gmail.com,
731 402 745

Magdaléna Jírová

Diváci Živého betléma vybrali peníze pro Afriku

Organizátoři prosincového žďárského Živého betléma (toto divadelní představení je každoročně navštěvováno stovkami diváků), uspořádali během představení finanční sbírku, která vynesla částku 135 Euro. Ta byla odeslána Mezinárodnímu Kolpingovu dílu do Kolína nad Rýnem a v rámci jeho rozvojových projektů použita na pomoc nejpo-

třebnější lidem v Tanzánii. Konkrétně jsme se rozhodli podpořit chov koz. Chovem může totiž rodina v Africe velmi zlepšit svoji obživu a také rodinný příjem. Kozy jsou pro chov nenáročné, jejich mléko i maso se dají dobře prodat. Cena jedné kozy činí 50 Euro (více na: www.kolping.net).

Michael Kubík

Mezinárodní setkání mládeže

Kolping v Evropě tradičně každý rok v létě pořádá Mezinárodní setkání mládeže — Youth week. Skupina mladých lidí z Evropy se sjede do jedné ze zemí, kde Kolpingovo dílo funguje a která pro ně připraví týdenní program. Většinou má program nějaké téma, které propojuje jednotlivé aktivity. Je to dobrá příležitost pro mladé poznat cizí zemi, Kolpingova díla v jiných krajích, procvičit si cizí jazyk, navázat nové kontakty. Vloni byl tento tábor v Jižním Tyrolsku v Itálii a zúčastnila se ho i skupina s České republiky. Letos pořádá tento tábor Kolpingovo dílo ČR na Vyhliďce první týden o prázdninách. Tato dvojstránka je tedy malou pozvánkou...

Setkání mládeže 2012 v jižním Tyrolsku „Spolu jsme méně sami“

Ve dnech 4. - 11.8. 2012 proběhl „European Youth week“ neboli setkání evropské mládeže Kolpingova díla. Setkání se konalo v Itálii v malebném tyrolském městečku Brixen (pro nás Čechy známo jako místo exilu spisovatele K.H. Borovského). Kromě naší

české sedmičlenné skupinky přijeli také naši sousedé Poláci, dále Maďaři, Ukrajinci, Rumuni, Moldavané, Srbové, členové Kolpingu z Litvy, jeden zástupce Bolívie (žijící v Německu), Švýcar a jeden italské zastoupení, které tvořili organizátoři srazu. Cílem týdenního pobytu bylo setkat se se členy a příznivci Kolpingova díla z různých koutů Evropy, vyměnit si s nimi zkušenosti a společně se zamyslet nad tématy a hodnotami, které vycházejí z programu Kolpingova díla.

Místo pobytu -Brixen- se nachází v Jižním Tyrolsku. Tato oblast rozprostírající se v severní části Itálie se odlišuje od zbytku země. Jižní Tyrolsko bylo součástí Rakousko-Uherska až do roku 1918. Z tohoto důvodu si tu němčina zachovala silné zastoupení. Dnes tu vedle sebe žijí lidé hovořící třemi různými jazyky: německy (a to až ze 70%), italsky a jazykem zvaným ladština („Ladino“). Diverzita je tu nejen jazyková, ale také kulturní. Soužití jazykové a kulturně odlišných lidí tu probíhá bez problémů. Na základě této zkušenosti zvolili organizátoři, pocházející z této oblasti, za hlavní téma pojem *integrace*, která je tak důležitá pro lidské soužití nejen v kulturně rozmanitém Jižním Tyrolsku. Samotné motto pobytu znělo: „Together we are less alone- practiced integration“ - tedy „Pospolu jsme méně sami- integrace v praxi“. S tímto tématem se pracovalo z různých pohledů. Bylo vybráno několik podtémat: kultura, jazyky, náboženství a solidarita. Každý den se program nesl v duchu jednoho z témat. Do jednotlivých témat jsme pronikli pomocí workshopů, her a diskuzí. S kulturou ostatních národů jsme se seznámili mimo jiné cestou prezentací, které si každá účastnická země připravila. V průběhu prezentací měl každý možnost ochutnat tradiční produkty, zatancovat si národní tance a dozvědět se něco nového o prezentovaných státech. Další příjemný bod programu byla návštěva *Domu solidarity* v Brixenu, kde jsme byli zasvěceni do chodu tohoto zařízení a do principu přijímání imigrantů, dále pak návštěva zahrady náboženství v Bolzanu. Zajímavé a kulturně odlišných lidí s neslyšícími, kteří nás učili znakovou řeč a díky kterým jsme nahlédli na téma jazyky a integrace jiným úhlem

pohledu.

Kromě těchto zmíněných aktivit jsme se těšili z poznávání regionu a jeho zajímavostí. Podívali jsme se do okolních měst Merana a Bolzana. V Bolzanu jsme navštívili muzeum mumie pravěkého člověka pojmenovaného Ötzi. Na výletě na vodopády Gilfenknanm jsme poznali krásnou tyrolskou přírodu. Zažili jsme i plno zábavy v aquaparku a na pouličním festivalu, který se konal v Brixenu. Nezapomenutelné byly i volné večery strávené společně s ostatními účastníky za zpěvu nejrůznějších písní s kytarou.

Během týdenního pobytu jsme díky šikovným ital-

ským organizátorům měli možnost poznat Jižní Tyrolsko, jeho kulturu a rozmanitost. Setkání pro nás bylo zajímavou a obohacující zkušeností. Společně jsme si připomenuli hodnoty, jako např. pospolitost, solidarita a tolerance, tolik nezbytné pro lidské soužití. Nejenže jsme se nad základním tématem *integrace* zamysleli, ale také jsme si ji vyzkoušeli na vlastní kůži, když jsme se snažili zapojit do nového kolektivu. Myslíme, že začlenění proběhlo úspěšně a že jsme navázali kontakty a nová cenná přátelství s lidmi, kteří se sice jazykově a kulturně liší, ale zároveň s námi mají i mnoho společného.

Co dodat na závěr? Těšíme se na příští setkání, které se bude pravděpodobně konat v naší krásné zemi. Tak doufejme, že se tu bude jeho účastníkům líbit!

Tereza Dejmalová

Mezinárodní setkání mládeže 2013 Česká republika, Vyhlídka

Vážení členové a příznivci Kolpingova díla, tak jako každý rok i letos se uskuteční **mezinárodní tábor Kolpingovy mládeže**. Hostitelské země se pravidelně střídají a letos jsme se pořadatelství ujali my. Nyní tedy prosím zaregistrujte tuto základní informaci a rozšířte ji mezi své známé v rámci Kolpingových

rodin, či farností. Současně chceme již začít připravovat konkrétní program a uvítáme KAŽDOU pomoc z Vaší strany. Kdo by tedy měl zájem se zapojit do organizačního týmu (jeho členové budou mít nižší účastnický poplatek), nebo se jen týdenního pobytu zúčastnit, dejte nám prosím co nejdříve vědět, protože kapacita je omezena!

INFORMACE

Termín: 29.6. – 6.7.2013

Místo konání: Rekreační zařízení Vyhlídka

(Češkovice u Blanska)

<http://www.vyhlicka-blansko.cz/>

Počet účastníků: cca.30

Věk: 16-35 let (z mnoha zemí Evropy)

Jazyk: Angličtina (Němčina)

Účastnický poplatek: předběžně 2.000 Kč –

Kontakt: michael.kubik@kolping.cz

ADOLF KOLPING

A JEHO VÝZNAM PRO JEDNOTY
KATOLICKÝCH TOVARYŠŮ.

Roku 1813 dne 8. prosince narodil se v Kempenu u Cáh chudému chalupníkovu Kolpingovi synáček, jemuž na křtu dáno jméno Adolf. Otec jeho byl chudobný muž; majetek jeho záležel z malého domku, stáda ovcí a něco měřic polí. Ale jiný poklad ceny neskonale zářivý byl majetkem chudičké té rodiny, ve které malý Adolf vychován byl: pravá zbožnost.

Kolping později ve svých spisech zmiňuje se o této přísné zbožnosti i do nejmenší maličkosti. Zvláště krásnou, tklivou vzpomínku věnuje vždy své dobré, pečlivé a něžné matce, a zachovává této i jako muž pravou lásku dětinnou. Když na příklad naše matka — praví Kolping — nás všechny děti kol sebe majíc, opět po čerstvém bochníku chleba sáhla, aby nás hladové skývou z něho podělila, tu vždy pozvedla chléb do výše a na ploché straně učinila nožem znamení sv. kříže se slovy „Bůh nám požehnej“, a po té pak zajel ostrý nůž do hnědé kůrky. Za hřích by to považovala, kdyby někdo tento domácí, starý, zbožný zvyk byl opomenul a bez křesťanského pozdravu

Život Adolpha Kolpinga

Dnes otiskujeme první část životopisu Adolpha Kolpinga. Text z počátku minulého století psaný dobovým slohem byl součástí Jubilejního pamětního spisu o činnosti Jednoty katolických tovaryšů v Praze, vydaného u příležitosti oslav 50.let činnosti (1852-1902). Jde o mnohdy úsměvnou formou psané texty, z nichž je však i dnes cítit opravdovost a poctivý úmysl našich předchůdců, kteří se chopili Kolpingových myšlenek.

6

Monsignor Dr. Josef Burian:

do chleba vezdejšího zakrojil. A věru! dobře, že tak činila; neboť právě božské požehnání nám bylo při naší chudobě přece údělem. Ve spokojenosti a klidu cítili jsme se bohatšími v tom našem malém domku než lidé, které jsem později v proudu života seznal, kteří dokonce i bez modlitby ke stolu zasedali, žádný životní úkon s Bohem nezačínali, a jak jsem je pak později seznal — nebyli bychom s nimi zaměnili naši tichou, prostou jizbu

Štěstí a Boží požehnání to je dvě něžných, tajuplných darů Božích, jest to prazvláštní poklad pro život, který se nedá ani penězi zaplatiti ani nějak učeně snad nastudovati. Sebe mocnější král není s to je uděliti, žádná fakulta vysoké školy není s to na to diplom vystaviti, zkrátka — obě leží v rukou Božích — v ruce Stvořitele — ten skýtá a odnímá dle Svého nevyzpytatelného úradku.

Bůh je uděluje pouze těm, kteří „horlivě“ s ním u vroucí modlitbě obcují a jeho příkázání zachovávají ochotni jsou.

Ještě při jiné příležitosti posvěcuje Kolping krásnými slovy památku své drahé matky. Na velkém shromáždění katolíků v Mohuči r. 1851 volá ku přítomným matkám: „Víte, vy matky, co mne v kalu světa a jeho zkaženosti udrželo? Měl jsem sice chudou matku, ale matku, že vše, cokoli jsem od ní slyšel a viděl, naplňovalo mne vždy k ní úctou! Ano, i když se pokušení dostavilo, vzpomínka na dobrou matku dovedla je zúplna zaplašiti. A když matka má to dobré oko na vždy zavřela, tu jsem teprve dobře a náležitě pochopil jak velikou úctou a vděkem jí povinen jsem.“ A tak v srdce Kolpinga vloženy zbožnou mateří a bohobojným otcem první zárodky hluboké zbožnosti a skalopevné důvěry v Boha, kterýmiž ctnostmi Kolping vždy slynul. Po skončené povinné návštěvě školní tázal se sám sebe: Co teď?

Kolpingova touha byly studie, ale k tomu scházely hmotné prostředky; rozhodnuto, že chlapec půjde na řemeslo a dán ihned v Kempenu mistru obuvnickému do učení. Po vyučení pracoval v blízkosti rodného místa

u různých mistrů. Kolping vynikl i v řemesle, ovládaje dokonale toto, a jen na jedinou věc si na něho páni mistři zle stěžovali: jakákoli kniha padla Kolpingovi do rukou, neustal, dokud jí nepřečetl. Často seděl u čadivé, olejové lampičky dlouho do noci nachýlen nad knihou; touha po vzdělání hlubším pobádala ho stále a tak se dostal za tovaryše do Kolína nad Rýnem. Tam pracoval v různých dílnách a tam také seznal tehdejší život tovaryšů i učňů. Arci, nebyli šmahem všickni zanedbáni, byli mezi nimi spořádaní, ale většina, hlavně starších učňů a mladších tovaryšů nalézala se nad zející propastí morálního i fyzického zla. Na vandru, to se statečně „fechtovalo“, v dílně se vedly pusté řeči, spojené s klením, zpívaly se nemravné písně, v neděli odpoledne toulali se po ulicích města bez cíle, znepokojovali obecnostvo a tropili uličnické kousky. Někdy se v neděli pracovalo, třeba celý den — za to ale v pondělí se utratil a hrdlem prolil a v tabáku prohulil při hře v karty poslední groš, za celý týden v potu trpce vydělaný. Kolping narazil tu na špinavé bahno mravní sprostoty, nevědomosti a slepého požitkářství. Hluboce byl zdrcen nad zbědovaným stavem svých soudruhů, a zde uzrál v něm pevný úmysl, aby se stal knězem — sluhou Páně. Před milostným obrazem Matky Boží dobré rady v Kolíně vprosil sobě u vroucí modlitbě k tomu síly a pevné vytrvalosti. Ale i na něho pokušení doráželo. Byl tehdy dílovedoucím ve větší dílně obuvnické a mistr často se mu zmiňoval, že by mohl dceru jeho za manželku pojmouti a tak se do zavedené již živnosti výhodně přiženiti; ale aby mohl odolatí tomuto lákavému pokušení, rozhodl se, raději dům ten opustiti a učinil tak, k nemalému zármutku mistra a vůbec celého domu. Snadno mohl sobě Kolping pevné, příjemné živobytí zajistiti — ale Bůh ve Svém úradku jinak usoudil a určil ho ku vznešenějšímu záměru a cíli.

Kolping odebral se ihned ku svému otci (matka byla již mrtva) a když otec souhlasil s pevným jeho předsevzetím, odebrali se spolu k místnímu panu faráři; ale

Průmyslové Porýní v dobách Kolpingových.

pan farář, nejsa přítelem tak zpozděných studentů, odbyl ho krátce, slovy: „Ševče! zůstaň jen u verpánku!“ Ale přes to vše podařilo se Kolpingovi získati s pomocí Boží přátely, kteří se ho vřele ujali, a on v roce 1837, tedy 24 let jsa stár, přijat byl do třetí třídy gymnasia v Kolíně nad Rýnem. Nyní nastala arci namáhavá práce studijní a ještě k tomu se přidružila starost o nezbytné prostředky peněžní. Kolping ujal se soukromého vyučování slabších spolužáků za nepatrnou odměnu. Po skončeném vyučování opakoval se slabším žákem aby si něco přivydělal, a časně ráno opět musil se ku vlastnímu studiu připravovati. Ký div, že úmorné namáhání tělesné i duševní mělo v zápětí poruchu zdraví.

Onemocněl chrlením krve a velmi zeslábl. Krásný příklad obětovné lásky k bližnímu podal ve svých studijních letech.

Svého času se dověděl, že jistý obuvnický tovaryš, s kterým se svého času řemeslu vyučil, onemocněl neštovicemi. Ihned chvátal k němu a nalezl ho strašnou tou nemocí celého znetvořeného a také následkem toho ode všech zcela opuštěného. Každý se ho štítíl za příčinou nakažlivé nemoci. Kolping se ho vřele ujal s láskou křesťanskou, připravoval ho k poslednímu okamžiku a setrval u něho ve službě milosrdí do posledního jeho vzdechu. O prázdninách pak odebral se do své rodné obce Kempenu a byl krátce na to neštovicemi rovněž stížen. Nemoc rozzuřila se u něho — ale Bůh uznal služby jeho bližnímu nezištně prokázané, a on se uzdravil; ale stopy hrozné nemoci pak v pravdě krásnily jeho tvář jako *čestný pomník* prokázané lásky k bližnímu. Byl dolíčkovatý v tváři a zjizvený.

Tento hrdinný důkaz lásky k bližnímu byl již zvěstí jeho šlechetné povahy a neklamně předcházejícím znamením, co on pro tovaryše řemeslné později vykonati měl; jako se tohoto tovaryše v nemoci ujal, tak vždy potom řemeslu a řemeslníkům byl strážným andělem, pomocníkem a jeho zájmů statečným hajitelem.

Pokračování v příštím čísle zpravodaje

Nadcházející akce

Pašijová hra

(26.3. 2013, Žďár nad Sázavou 20:00)

V úterý před Velikonocemi ve 20 hod. se v parku u sídliště Libušín odehraje již tradiční pašijová hra „Co se stalo s Ježíšem?“, kterou organizuje farnost u sv. Prokopa, Kolpingovo dílo ČR a Biskupské gymnázium.

Pouť a Shromáždění členů KD ČR

(25.5.2013, Věžnice)

Generální rada Mezinárodního Kolpingova díla

(27.-31.5.2013, Krakov, Polsko)

Mezinárodní setkání Kolpingovy mládeže

(29.6.-6.7.2013, Vyhlídka, Blansko)

Týdenní setkání Kolpingovy mládeže z Evropy. Více viz str.6-7.

Letní pobyt rodin Rodinné centrum Srdíčko

(1.-6.7.2013, Vyhlídka, Blansko)

Pětidenní pobyt pro rodiny s dětmi. Program pro děti připravují pracovnice Rodinného centra Srdíčka. Více na <http://www.kolping.cz/>

Svoje příspěvky, dotazy nebo náměty zasílejte na adresu kolping@kolping.cz nebo poštou na adresu:
Kolpingovo dílo České republiky, nám. Republiky 22, Žďár nad Sázavou 591 01

Více informací o našich akcích najdete také na www.kolping.cz

Aktuální dění můžete také sledovat na našem profilu

facebook

